

1908-10-19

AFSENDER

Niels Skovgaard

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Torre Pellice

Omtalte personer:
Thorvald Bindsbøll
Eskild Skovgaard
Hjalte Skovgaard
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 19 nr. 37

DOKUMENTINDHOLD

Niels Skovgaard fortæller om rejsen til Torre Pellice

TRANSSKRIFTION

Mappe 19

Brev nr. 37

Pension du Fort (Monsieur Gromet)

Torre Pellice 19.10.08

Kære Joakim!

Dit brevkort kom hertil för vi. Vi blev nemlig to nætter i Lausanne, for vi var alle rejsetrætte, dog for resten ikke Irene og frk. Godskesen, og det var jo forsigtigere med Hjalthe. Han har ellers tålt rejsen forbavsende. Vi havde Tåge til Hamburg, eller rettere nedover Lyneburger hede, men så fik vi sol og sommer i store mængder. Termometeret i kupeen steg til 23 gr celsius, og jeg steg til hovedpine, men det var jo allerede kl. 4 vi slap i by, så det var ikke anstrængende, derimod kom vi først ud af Toget henad 8 de andre dage. Ved det at vi hvilede i Lausanne, fik vi jo mere fornøjelse af Turen

-2-

gennem de store bjerge. Jeg mente mellem, men vi kom jo også igennem dem. Vi körte med stærk fart i fulde 20 minutter for at nå igennem [?Simplan], og så var der endda kun en lille åben plads hvor der lige kunde lige en station, för en ny ret stor Tunnel begyndte.

Det var en flot tur, vi så mange Toppe med sne på. Her ser vi for resten også sne fra vinduerne, först lavere bjerge mest dækkede med kastanieskove, og så de store fjernere. Jeg har kun være et lille trip ude, for jeg har ligget og snuet det meste af dagen. Men her ser ud til at her var nok at male i kastaniefaget nu, men desværre falder bladene vel snart af. Frugterne gjør det, mærkede Ingeborg og jeg, for vi havde sat os i græsset men måtte næsten flygte for kastanie-

-3-

-regnen. Vi vilde ikke så gerne have de pindsvin i ansigtet.

Nu holder vi Hjalthe i sengen nogle dage tænker jeg, for nægtes kan det ikke at det hiver i hans bryst, og han hoster også, men det lader ikke så meget slemt, og på rejsen böd vi ham skam også meget. Hjemme turde vi jo knap tage ham en smule op i en stol, og i Lausanne gik vi spadsereture med ham til et udsigtspunkt, og havde ham i aftenluften, både ved ankomsten der og her. Her var det dog vist ikke helt heldigt, for når ikke solen varmer, så er luften ret kölig her, og han körte i halvåben vogn. Vi blev jo modtaget på stationen af Vinays, som fulgte os her op. Ingeborg

og börnene körte og vi andre travede ad stejle stier, og kom först fordi vognen måtte köre en lang vej.

-4-

Vi bor på 1st sal med tre små sovekamre på rad, så en lille gang og så en dagligstue, som er ret stor, og langs det hel en balkon, med et rækværk, som Elise ikke kan komme igennem, så den er et henrivende bur til hende, og det hele vender mod syd. I höjde med balkonnen er så et vinlövstag over gården og have videre ned ad skråningen og ingen huse næved, kun vin og træer. Familien gör sig megen umage for at gjøre det godt for os, så "prins Torlonius kan ikke leve bedre".

Jeg skal skrive til Viggo om de ting af Bindesböl, men jeg er ikke sikker på at han kan finde alt. Jeg kan nemlig ikke huske hvor en blå Talerken med en delfin? Er henne.

God bedring med Eskild og lev vel alle.

Jeg vidste besked med billederne i Frankfurt, men kunde ikke få dem at se.

Broder Niels

Tension du Fort, (Monsieur Gornet)
Torre Tellice. 19.10.08.

Herr Jakob
Dit brev kort kom hurtigt for
vi. Vi blev nemlig to netter i
Lausanne, for vi var alle rejse-
trætte, dog forresten ikke trætte
af den Godshuset, og det var jo
forsigtigere med Hjælte. Han
var ellers Talt rejser forbedrende.
Vi havde Toge til Hamburg, så
vitter nedover Lynburger bane,
men så fiks vi sol og sommer
i store mængder. Termometeret i
køkken steg til 23 gr. Celsius, og
jeg steg til hovedpine, men
det var jo allerede kl. 4 vi slap
i by, så det var ikke anstrengende,
derimod kom vi først ud af
Toget kunad 8 de andre dage.
Ved det at vi boede i Lausanne,
fik vi jo mere fornøjelse af Turen

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 19 Nr. 37

gjennem de store bjerge. Jeg
mente mellem, men vi kunne
jo også igjennem dem. Vi kørte
med stor fart i fulde 20 minutter,
før at nå igjennem Timplan,
og så var der endda kun en
lille åben plads hvor der lige
kunde ligge en station, før en
ny ret stor Tunnel begyndte.
Det var en flad tur, vi så mange
toppe med sne på. Her ser
vi forresten også sne fra vindene,
først lavere bjerge mest dækkede
med Kastanishov, og så de
store fjernere. [Jeg har kun
været et lille Tiplande, for jeg
har ligget og smilet det meste
af dagen, men her ser ud til,
at her var nok at male i Kastanishov.
Jegit nu, men desværre falder
bladene vel snart at frugtene gøres
det, mærkede Ingeborg og jeg, for
vi havde sat os i græsset, men
måtte næsten flygte for Kastanishov.

regnen. Vi vilde ikke så gerne
have de jordsvin i ansigt.]

Nu holder vi Hjætte i sengen nogle
dage. Tænker jeg, for næstes kan
det ikke, at det bliver i hans
bryst, og han hoster også, men
det lader ikke så meget slægt,
og på rejsen bød vi ham skum
også meget. Hjernen turde vi
jo knap tage ham en smule
op i en stol, og i Lausanne
gik vi spadserer med ham til
et udsigtspunkt, og havde ham
i efterlægen, både ved ankomsten
der og her. Her var det dog
vist ikke helt heldigt, for når
ikke solen varmer, så er luften
ret kølig her, og han hørte i
halvåben vogn.

Vi blev jo modtaget på stationen
af Vinays, som fulgte os her op.
Juster og børnen hørte og vi andre
travede ad stejle stier, og kom først
fordi vognen måtte køre en lang
vej.

Vi bor på 1ste sal med tre små
sovekamre på rad, så en lille gang,
og så en dagligstue, som er ret
stor, og langs det hele en balkon
med et rækværk, som Elise ikke
kan komme igennem, så den er
et kurrivindue bare 10 l. højt,
det hele vender mod syd. I
højde med balkonen er så et
vinløvstak over gården og haves
viden med ad skærmningen og
ingen hus nær ved. Kun vin og
tøser. Familien gjør sig megen
umage for at gjøre det godt for os,
så "prins Torlonius kan ikke leve
brødt".

Jeg skal skrive Tøll Vjgo om
de Ting af Bindebøl, men jeg
er ikke sikker på at han kan
finde alt. Jeg kan nemlig ikke
huste hvor en blå Talerkan med
en delfin? er hængt.

God bedring med Eskild og
lov vel alle.

Jeg vidste besked med billederne i
Frankfurt, men kunde ikke få dem
at se.

Broder Niels.